

DIRECTOR OLE OLSEN

NORDISK FILMS CO

LONDON

18, CECIL COURT, Charing Cross Road.

TELEGRAMS: NORFILCOM.

NEW YORK

7, EAST 14th STREET.

TELEGRAMS: NORTHFILM.

— Branches —

BERLIN · VIENNA · GENOA
ST PETERSBERG · BARCELONA
BUENOS AIRES · PARIS · ETC.

HEAD OFFICE
WORKS . . }

COPENHAGEN DENMARK.

NORDISK FILMS Co.

18 Cecil Court, Charing Cross Road, W.C.

842

Released Saturday, February 25th, 1911.

THE GHOST OF THE VAULTS.

An exceedingly well staged drama. A girl has two admirers—one a blacksmith—whom she prefers—and the other her cousin. Her father, an old miser, wishes her to marry the latter, but she refuses. When her true love pays her a visit the father sends his servants to capture the young man and put him in a cell. Later, the old man goes to pay his nightly visit to the vault beneath his house, where in a huge coffin or shell he keeps his hoarded wealth. The nephew sees the old man go, follows him, and watches his movements. When he has gone the nephew gets into the great coffin to better reach the gold and secure some for himself. While there he has a fright through seeing a white robed apparition in the doorway. It turns out to be the girl he admires, and she is evidently walking in her sleep. She chances to touch the rod which holds up the lid of the coffin, and it comes down with a crash, shutting the man in the coffin. The noise wakes the girl, and she is naturally distressed at finding herself in strange and unfamiliar surroundings. She faints, but just then her lover arrives. He has found a secret exit from his cell, and going through the opening finds himself in the vault. To his surprise he sees his sweetheart there, and is soon at her side. Just then, the father having heard the noise of the falling lid, returns and accuses the young man of intending to take away the bags of gold that are strewn about the place. When the coffin is opened, however, everything is explained, the wicked nephew is disowned, and the father accepts the smith as a son-in-law.

Length 781 Feet.

731

DREAM IN A WAXWORKS SHOW.

An old fellow falls asleep in a waxworks show and dreams that the figures there come to life and play all sorts of tricks upon him.

Length 390 Feet.

Released Wednesday, March 1st, 1911.

LOVE OF THE VILLAGE MUSICIAN.

The man who acts as fiddler to the village is spending his time very pleasantly with the girl of his choice, and with reluctance he consents to play for those who want to dance on the green. The girl meanwhile is annoyed by another admirer, who flings her down. In a fight between the two lovers the violin is smashed. She is carried home by a passer-by. When the father hears of his son's misconduct he disowns him, and gives the girl and her betrothed handsome presents.

Length 663 Feet.

WINTER LIFE IN SCANDINAVIA.

Some exceedingly fine mountain scenery is included in this film, which is full of variety and interest. Deer are seen in droves, and make a very pretty sight.

Length 492 Feet.

S P Ø G E L S E T I G R A V K Å L D E R E N

Personerne:

Grev v. Hohenstein	- Herr Lagoni
Jomfru Ilsebil	- Fru Fonss
Smeden Ruprecht	- Herr Lauritz Olsen
Fætteren Gottlob	- Herr Brechling

Den gamle Grev v. Hohenstein tænker kun paa et her i denne Verden: Penge, Penge og efter Penge, Klangen af de raslende Guldstykker synes ham at være den lifligste Klang man kan høre og han kan ikke tænke sig nogen bedre Underholdning end den at gennemtælle sine Penge at føle det kolde, haarde Metal glide gennem Fingrene og saa til Slut ordne dem i Stabler den ene ved Siden af den anden i lange Geledder. I hans Privatgemak staar en svær Kiste, i den gemmer han sin Skat og hver Aften maa hans Datterdatter, Jomfru Ilsebil, trække den hen ved Siden af hans Stol, naar den unge Pige saa er gaaet og han har forvisset sig om at han er ganske ene, hengiver han sig til sin Yndlingsbeskæftigelse: Eftertælingen af Skatten. En Aften, da han som sædvanlig skal efterse sin Skat, viser det sig at Kistelaasen er gaaet i Stykker, det er ham fuldstændig umulig at faa den op. Ilsebil faar saa Ordre til at gaa ned og hente Byens Kunstsmed, den unge Ruprecht, et Ærindle som den unge Pige med virkelig mærkværdig Iver og Villighed paatager sig. Man forstaar dog hendes Iver efter at hente ung Ruprecht naar man hører, at de to unge Mennesker elsker hinanden i Løn, han er Solstraalen i hendes paa Glæder saa fattige Liv, graat og ensomt som det henrinder der paa Borgen sammen med Bedstefaderen og Fætteren Gottlob, en vissen og forkroblet, ikke længere helt ung Mand, der ved sit sledske og krybende Væsen har forstaaet at vinde Bedstefaderens Hjerte i den Grad, at han har udset ham til sin Universalarving og yderligere bestemt at Ilsebil skal være hans Hustru. Saa snart Ruprecht har faaet aabnet Kisten, forlader han atter Stuen, noget forbløffet ved Synet af alt det herligt skinnende røde Guld. Inden han forlader Borgen aftaler han med Ilsebil at han naar Maanen er staaet op skal besøge hende paa hendes Kammer for at de i Ro og uforstyrret Glæde kan tale sammen, noget de kun yderst sjældent har Lejlighed til og lægge Planer for Fremtiden. Gottlob, der er rasende over Ku-sinens kolde og haanlige Adfærd imod ham har imidlertid fattet Mis-tanke og sammen med et Par Huskarle ovérrasker han den unge Mand, netop som denne har svunget sig ind gennem Ilsebils Vindu, han føres for den gamle Greve, der rasende over at en simpel Haandværker, lad ham saa være Kunstner saa meget han vil, voover at hæve sine Øjne til hans Barnebarn, lader Ruprecht kaste i Fangehullet, endvidere giver han Befaling til at nu skal ung Ilsebil troolves med Gottlob, for derved straks at knuse ethvert Fremtidshaab hos den unge Pige. Denne Indtrængen af en Fremmed paa Slottet har imidlertid gjort ham ængstelig, hans Penge er ikke sikre i denne Trækiste, hvorfor han beslutter sig til at bære dem ned i Borgens Gravhvælving. Gottlob, der ser den gamle natlige Vandring og som i Virkeligheden kun besjæles af en Tanke, snarest mulig at faa fat i alle de dejlige Penge, skræmmer den gamle fra Vid og Sans, saa at han seger besvimet om, derpaar iler han hen til den Sarkofag, hvori Bedstefaderen har lagt Pengeposerne og da han er for lille til at naa derned med Arme, hopper han op i Kisten. Da stivner han pludselig i Rædsel, en hvid Skikkelse nærmer sig i det svage Lys og et Øjeblik efter er Lagget ned et Brag klappet ned over ham. Ilsebil, thi hende er det som gaar i Søgne vækkes brat ved Støjjen og synker afmægtig om. I Kalderen ved Siden af sidder Ruprecht, han har ingen Ro paa sig, han føler, at hans Elskede trænger til ham, rastløs søger han en Vej bort herfra og kryber gennem en Lem henne i Fængselets ene Krog og naar saa ind i Gravhvælvningen ved Siden af. Et Blik er nok til at sige ham at hans Følelse har vist ham den rette Vej og efter at de to afmægtige er kaldt til Live, aabnes ogsaa Sarkofagen for den skælvende og rystende Gottlob, forges ves søger han at forklare og undskynde sig den gamle Greve er rasende og ubønhørlig: Attentat mod hans Penge er Dødssynd og kan ikke tilgives, med Spot og Skam jager han Forbryderen væk og da Greven klogt erkender at han trænger til en kraftig Forsvarer, giver han sit Minde til Ilsebils Troolves med Ruprecht, for hvem Pigen er et og alt - og de dejlige Penge intet.

NORDISK FILMS-KOMPAGNI KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W.

Friedrichstrasse 23, 1.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

LE SPECTRE DU CAVEAU.

Le vieux comte de X est énormément riche, et ne cesse de penser à son argent. Dans son cabinet particulier il y a une cassette assez lourde, dans laquelle est gardé son argent, et chaque soir le compte de son argent est son occupation favorite. Un soir on constate que la serrure de la cassette est cassée, et le vieux comte envoie sa petite-fille, Alice, chercher Jacques Vernet, jeune serrurier très habile. Alice accomplit avec grand plaisir cette commission, elle aime le jeune homme, qui lui paraît comme un rayon de soleil dans sa vie monotone et triste. Outre le grand-père elle n'a pour compagnie qu'un cousin âgé, qu'elle déteste. Le cousin est un homme obsequieux. Il a pour but d'épouser la jeune fille, afin qu'il puisse obtenir par là tout l'argent du vieux comte, et il a réussi à l'attirer dans son parti.

Aussitôt que la serrure est ouverte, Jacques quitte la chambre, mais il profite d'un moment favorable, et concerte avec Alice un rendez-vous pour le soir même. Cependant le cousin, furieux du froid dédain d'Alice, devient soupçonneux, et avec quelques valets il surprend à l'improviste le jeune couple. Jacques est conduit chez le comte. Celui-ci est furieux qu'un simple artisan ose penser à sa petite-fille. Il le fait mettre en prison, et d'ailleurs il commande que les fiancailles d'Alice et de son cousin soient célébrées de sorte que la jeune fille soit privée de tout espoir à l'égard de Jacques.

Cependant cette entrée au château par un étranger a inquiété le vieux comte. Son argent n'est plus sûr dans cette cassette de bois. Il faut trouver une autre cachette, et il commence immédiatement à transporter son argent au caveau du château, où il le cache dans un grand sarcophage.

Le cousin a observé les promenades nocturnes du grand-père. Il pende toujours à l'argent du vieux comte, et tous ses idées tendent à l'obtenir le plutôt possible. À cet effet il fait le spectre, et terrifie son grand-père, de sorte qu'il tombe sans connaissance à terre. Puis il court au sarcophage, dans lequel le vieux comte a placé les sacs d'argent, et trop petit pour y atteindre il monte dans le sarcophage pour le prendre, mais en ce moment une figure blanche s'approche à la lumière faible. Il est mortellement effrayé, et avec un grand bruit le couvercle du sarcophage se ferme au-dessus de lui. Ce bruit réveille Alice, car la figure blanche est Alice, qui est somnambule. Elle est terrifiée à l'idée de se trouver dans cette place sinistre, et encore une fois elle perd connaissance.

Dans le cave voisin se trouve Jacques emprisonné, mais il ne peut pas se donner du repos. Infatigable il cherche une sortie, et finalement il se glisse par une trappe dans le caveau où il trouve les deux personnes évanouies. Il les rappelle à la vie, et puis ils ouvre le sarcophage au pauvre cousin, tremblant de terreur. En vain celui-ci essaie de s'excuser, mais le vieux comte est inexorable. Un attentat contre son argent est un péché mortel et impardonnable, et avec honte le malfaiteur est mis à la porte. Le comte reconnaît maintenant qu'il a besoin d'un défenseur vigoureux, et il consent aux fiancailles de Jacques et d'Alice.

NORDISK FILMS-COMPAGNI COPENHAGEN

BERLIN. VIENNA. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

LONDON W. C.

18 Cecil Court. Charing Cross Road.

Tel. Ad.: „Norfilcom“.

NEW YORK, CITY.

7, E. 14th Str.

Tel. Ad.: „Northfilm“.

Telephone: 3745 Stuyvesant.

**Die Erscheinung
im Grabgewölbe**

NORDISCHE FILMS Co., G. M. B. H.

.. Direktor: OLE OLSEN ..

BERLIN S.W., Friedrichstrasse 23

Telegr.-Adresse: „Nordfilm“ .. Telephon: Amt IV, 10191

Die Erscheinung im Grabgewölbe.

Der alte Graf v. Hohenstein denkt nur an eins in dieser Welt: Geld und wieder Geld. Seine einzige Unterhaltung ist sein Geld zu zählen. In seinem Zimmer steht eine große Kiste, in welcher er seinen Schatz verwahrt. Eines Abends, als er wieder seinen Schatz nachzählen will, zeigt es sich, daß das Kistenschloß zerbrochen und daß es ihm unmöglich ist, die Kiste zu öffnen. Er beordert seine Enkelin Else nach der Stadt zu gehen, um den jungen Kunst- und Waffenschmied Ruprecht zu holen. Else läßt sich nicht zweimal bitten, denn sie liebt den jungen Waffenschmied, und die jungen Leute sehen sich gar zu selten, denn Else verlebt die Zeit ganz alleine mit dem alten Großvater und ihrem Vetter Gottlob. Dieser Vetter ist ein nicht ganz junger Mann mit einem heuchlerischen, kriechenden Wesen. Er hat verstanden, Elses Großvater zu gewinnen und sein Ziel ist, das Geld des Alten sowie seine schöne Base zu erhalten; und so weit hat er Glück gehabt, daß der Alte ihn als Universalerben eingesetzt und ihm Elses Hand versprochen hat.

Else hat Ruprecht geholt, und dieser hat die Kiste geöffnet. Er muß nun wieder das Zimmer verlassen, ein wenig erstaunt über das viele rote Gold, das er gesehen hat. Ehe er aber fortgeht, verabredet er mit Else, daß er sie denselben Abend in ihrem Zimmer besuchen wird.

Gottlob ist wütend, daß die Cousine ihn immer so kalt und höhnisch behandelt, er wird mißtrauisch, und mit einigen der Hausknechte gelingt es ihm Ruprecht zu überraschen, gerade als dieser sich durch Elses Fenster schwingt. Er wird zu dem alten Herrn gebracht und dieser ist tief empört, daß ein gemeiner Handwerker es gewagt hat, an seine Enkelin zu denken. Er läßt Ruprecht in den Kerker werfen und gibt Ordre, daß die Verlobung Elses mit Gotlob jetzt gefeiert werden soll, um sogleich Else alle Hoffnung zu nehmen.

Daß aber ein Fremder im Schloß gewesen ist, hat den alten Herrn ängstlich um sein liebes Geld gemacht. Er meint, es ist nicht länger in seinem Zimmer sicher und entschließt sich, das Geld im Grabgewölbe des Schlosses aufzubewahren. Gottlob beobachtet den Alten, als er das Geld zum Gewölbe trägt. Er hat nur einen Gedanken, das Geld so bald wie möglich zu stehlen. Er erschreckt zuerst den Alten, sodaß dieser bewußtlos wird, dann eilt er zum Sarkophag, in welchen der Großvater das Geld gelegt hat und da er zu klein ist, um das Geld zu erreichen, schlüpft er in den Sarkophag, um es herauszunehmen. Plötzlich erscheint eine weiße Gestalt, die sich im schwachen Licht nähert. Einen Augenblick später fällt der Sargdeckel über seinem Haupte zu. Die Gestalt ist Else, die im Schlaf wandelt. Beim Geräusch erwacht sie aus ihrem Schlaf, aber vor Schrecken fällt sie wieder bewußtlos zu Boden. Indessen sitzt Ruprecht im Kerker, Er durchsucht unruhig die Zelle nach einem Ausweg und schließlich findet er wirklich in der Ecke eine Oeffnung, durch

welche er zufällig ins Grabgewölbe gelangt. Er findet Else bewußtlos, es gelingt ihm aber, sie wieder ins Leben zurückzurufen. Der alte Geizhals kommt hinzu und überrascht seinen Neffen, wie dieser aus dem Sarkophag heraussteigt mit seinen Geldbeuteln in der Hand. Vergebens versucht er sich zu verteidigen und zu entschuldigen. Hier hilft kein Flehen. Es ist Todsünde, sich an seinem lieben Geld zu vergreifen. Mit Gespött und Schande wird er fortgejagt und bald nachher wird Elses und Ruprechts Verlobung auf dem Schlosse gefeiert.

